

Det foreslås i nr. 1, at en forsikringsmægler-virksomhed fra den 1. juli 2007 ikke må modtage provision eller andet vederlag for nye arbejdsmarkedspensionsordninger, selv om de oprettes under en eksisterende provisionsaftale med forsikringsselskabet. Dette gælder, hvis den samlede årlige præmie udgør 4 mio. kr. eller derover.

I nr. 2 foreslås det, at en forsikringsmægler-virksomhed fra den 1. juli 2009 ikke må modtage provision eller andet vederlag for nye arbejdsmarkedspensionsordninger, selv om de oprettes under en eksisterende provisionsaftale med forsikringsselskabet. Dette gælder, hvis den samlede årlige præmie udgør 2 mio. kr. eller derover.

Den 5-årige overgangsperiode i stk. 1 vil derimod fortsat gælde fuldt ud dels ved formidling af nye pensionsaftaler og for arbejdsmarkedspensionsordninger, hvis den samlede årlige præmie udgør mindre end 2 mio. kr., og dels ved formidling af skadesforsikringsaftaler. Det er naturligvis en forudsætning, at formidlingen af forsikringsaftalen omfattes af en eksisterende provisionsaftale med forsikringsselskabet. Det er ligeledes en forudsætning, at den eksisterende provisionsaftale ikke materielt ændres i løbet af den 5-årige overgangsperiode. I så fald må den ændrede aftale ikke indeholde bestemmelser om provisionsafledning, jf. den foreslåede § 3, stk. 2, der bliver stk. 3.

Baggrunden for ændringsforslaget er, at den 5-årige overgangsperiode vil forsinke effekten af lovforslaget. Økonomi- og Erhvervsministeriet har derfor overvejet, på hvilken måde overgangsperioden kan begrænses i lyset af de ekspropriationsretlige overvejelser, som ligger bag den 5-årige overgangsperiode.

Justitsministeriet har i et bidrag til besvarelsen af spørgsmål nr. 8 til lovforslaget anført, at det ville give anledning til alvorlige ekspropriationsretlige spørgsmål, hvis provisionsforbuddet uden overgangsordning fik virkning for rettigheder i medfør af eksisterende aftaler. Justitsministeriet lægger i den forbindelse navnlig vægt på, at lovforslaget i givet fald ville indebære, at en forsikringsmæglers ret til provision eller andet vederlag i henhold til en aftale indgået på privatretligt grundlag med et forsikringsselskab ville ophøre uden varsel, og at det af Økonomi- og Er-

hvervsministeriet var oplyst, at nogle forsikringsmæglervirksomheder måtte forventes at lukke, fordi de ikke ville kunne klare sig økonomisk, når forbuddet mod provisioner blev gennemført med virkning for eksisterende aftaler.

Det er Økonomi- og Erhvervsministeriets vurdering, at den økonomiske virkning af forbuddet mod provisioner ikke vil være den samme for hele markedet. Det er således vurderingen, at det særlig kan være vanskeligt for mindre forsikringsmæglervirksomheder, der arbejder for mindre virksomheder og privatkunder, at omstille sig til de nye forhold. Det er samtidig ministeriets opfattelse, at større forsikringsmæglervirksomheder i højere grad vil kunne omstille sig til andre aflønningsformer, og at der bl.a. af den årsag ikke er grund til at frygte, at de større virksomheder må lukke som følge af forbuddet.

På den baggrund foreslås det, at overgangsordningen gøres kortere for dele af de større forsikringsmæglervirksomheders marked, således at forbuddet indføres i etaper afhængigt af størrelsen af den årlige præmie, samt at den kortere overgangsperiode alene finder anvendelse ved arbejdsmarkedspensionsordninger. For så vidt angår større arbejdsmarkedspensionskontrakter, betyder ændringsforslaget således, at provisionsafledning af forsikringsmæglervirksomhederne udfases hurtigere. I og med at udfasningen sker etapevis, og at også store forsikringsmæglervirksomheder formidler mindre arbejdsmarkedspensionsordninger, får disse forsikringsmæglervirksomheder også god tid til gradvist at tilpasse sig de nye forhold.

Der fastholdes derimod en overgangsperiode på 5 år på skadesforsikringsmarkedet og på markedet for individuelle livsforsikrings- og pensionsordninger samt mindre arbejdsmarkedspensionsordninger, da de mindre forsikringsmæglervirksomheder netop formidler forsikringsaftaler på disse markeder.

Til nr. 8

Det foreslås, at overtrædelse af det under nr. 7 foreslåede § 3, stk. 01, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.